

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 192/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 6 T 11/2019 z 27. marca 2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa podaním označeným ako „*Žiadosť o mimoriadny opravný prostriedok*“ doručeným ústavnému súdu 23. marca 2022 domáha vyhovenia svojej žiadosti a zjednania nápravy „*podľa platných zákonov a základných ľudských práv a slobôd na spravodlivý súdny proces...*“, pretože pri jeho odsúdení rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohto uznesenia došlo k porušeniu základných práv, „*čo sa týka porušenia práva obhajoby a taktiež základných práv a slobôd Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), Trestného poriadku, Trestného zákona, ktoré by mali byť zárukou*“. Žiada aj vyvodenie trestnej zodpovednosti osôb zodpovedných za nezákonné veci a porušovanie ľudských práv sťažovateľa.

2. Z podania sťažovateľa vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 T 11/2019 z 27. marca 2019 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) bol odsúdený na 7 rokov a 11 mesiacov. V zákonnej lehote podal proti napadnutému rozhodnutiu podnet na dovolanie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“), ktoré mu podľa § 369 ods. 6 Trestného poriadku právo na jeho podanie nepriznalo a podnet na dovolanie odložilo.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti proti postupu a napadnutému rozhodnutiu argumentuje, že v prípravnom konaní boli proti nemu použité nezákonné dôkazy. Sprvoti bol stíhaný pre majetkovú trestnú činnosť a bola uňho vykonaná domová prehliadka. Policajti mu počas pobytu v „CPZ Topolčany“ nezákonným spôsobom bez príkazu sudcu pre prípravné konanie nahliadli do mobilného telefónu a vytiahli si informácie, „údajné“ dôkazy o drogovej trestnej činnosti. Kontaktovali aj ľudí z adresára mobilného telefónu a títo svedkovia boli zmanipulovaní políciou. Po prepustení z „CPZ“ sťažovateľa po 4 hodinách znova zadržali a vyprovokovali obvinenie podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, za čo bol nepodmienečne odsúdený. Odsúdenie bolo účelové ako pomsta polície proti sťažovateľovi.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podanie sťažovateľa obsahuje formálne nedostatky, chýba viacero všeobecných náležitostí (plnomocenstvo na zastupovanie advokátom, označenie subjektu, proti ktorému smeruje, a toho, čoho sa domáha, navrhované dôkazy) a väčšina osobitných náležitostí návrhu na začatie konania (označenie, kto mal porušiť jeho základné práva a slobody, jasné označenie konkrétneho rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým boli porušené jeho základné práva a slobody, konkrétne skutkové a právne dôvody, nebola pripojená kópia právoplatného rozhodnutia).

5. Napriek uvedeným závažným nedostatkom podanie možno označiť za sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), pretože aspoň náznakom obsahuje požiadavku na preskúmanie porušenia označeného základného práva na obhajobu a čiastočne (uvedením spisovej značky 6 T 11/2019, pozn.) označuje okresný súd ako porušovateľa.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. V rámci zisťovania splnenia podmienok konania ústavný súd lustráciou vo verejne dostupnej databáze súdnych rozhodnutí zistil, že rozsudkom okresného súdu č. k. 6 T 11/2019 z 27. marca 2019 (ECLI:SK:OSNR:2019:4119010164.1) došlo k uznaniu za vinného obvineného zo skutku (nakladanie s drogou zvanou „pervitín“ zaistenou 25. septembra 2018 pri domovej prehliadke a prehliadke motorového vozidla, pozn.) kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Samosudca v tomto prípade vyhotovil zjednodušený písomný rozsudok neobsahujúci odôvodnenie, keďže po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor a obžalovaný výslovne vzdali práva na podanie odvolania. Podľa registra doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorý je dostupný na webovom sídle ministerstva spravodlivosti, napadnuté

rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 27. marca 2019. Správnosť týchto údajov podľa zistenia ústavného súdu potvrdil aj okresný súd.

8. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

9. Opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne [tak to je zjavne aj v prípade podnetu ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“) na podanie dovolania podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku], nie je potrebné vyčerpať pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ústavy okrem iného aj z dôvodu, že tieto nie sú sťažovateľovi priamo dostupné (I. ÚS 352/2015). Je na úvahe ministra spravodlivosti posúdiť a rozhodnúť, či na základe podnetu strany v konaní alebo na základe iného podnetu podá alebo nepodá dovolanie. Ak sa teda sťažovateľ obrátil na ministerstvo spravodlivosti s podnetom na podanie dovolania ministra spravodlivosti proti napadnutému rozhodnutiu, neznamenalo to súčasne zachovanie lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde. Na plynutie tejto lehoty nemá vplyv prípadné využitie označeného postupu predpokladaného Trestným poriadkom.

10. Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu okresného súdu je ústavná sťažnosť podaná oneskorene, pretože bola doručená 23. marca 2022 (na poštovú prepravu podaná 21. marca 2022), teda takmer 3 roky po jeho právoplatnosti a doručení sťažovateľovi. Z toho dôvodu ju ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

11. Vo vzťahu k pomerne všeobecne formulovanej požiadavke sťažovateľa (vyvodenie trestnej zodpovednosti osôb zodpovedných za nezákonné veci a porušenie ľudských práv sťažovateľa, pozn.) ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti nedisponuje rozhodovacou právomocou. V tejto časti je preto nepochybne daný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu